

РЕШЕНИЕ

№ 39701

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8454** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

АССГ е сезиран от Фактори АД с касационна жалба /КЖ/ срещу решение № 1924 от 28.05.2025 г. на СРС, НО, 108 с-в по анд № 16550/2024 г., с което е потвърдено издаденото срещу дружеството Наказателно постановление /НП/. Моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита КЖ за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. На основание чл. 221, ал. 2 от АПК АССГ препраща към мотивите на СРС.

Неоснователни са възраженията в КЖ.

Законосъобразно СРС е тълкувал и приложил към фактите по делото дефиницията на „делово отношение“, посочена в пар. 1, т. 3 от ДР, съгласно която "делово взаимоотношение" е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на

задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност. Действително може да се приеме, че се касае за оборима презумпция, но в случая тя не е оборена. Обстоятелството, че по сключения дистанционен договор на 06.03.2023 г. между Фактори АД и лицето М. А. К. И. А. А. от Д. до датата на АУАН – 27.03.2024 г., т.е. за период от една година, не е имало последващи сделки, не води до оборване на презумпцията по пар. 1, т. 3 от ДР. Презумпцията би била оборена, ако например в кратък срок след сключването на договора същият е бил прекратен. Или е настъпил друг юридически факт, който ясно обективира прекратяването на взаимоотношенията с А. в кратък срок след възникването им. Но с оглед предмета на договора по чл. 1.1 – търговия с финансови инструменти от името на клиента и въз основа на негови поръчки и по негова инициатива, не може да се приеме за оборена презумпцията, че същият е с продължително изпълнение. В процесния период не е имало поръчки от клиента, но това не означава, че правоотношенията са прекратени и съответно, че няма „елемент на продължителност“ по см. на цитираната разпоредба.

Недоказано е твърдението, че лицето е дългогодишен познат на св. Р. Н., още повече, че такова „познанство“ не е сред предвидените в чл. 55, ал. 1 от ЗМИП способности. Друг е въпросът, че в досието на клиента не се съдържа информация за дългогодишното приятелство с Н., както и други доказателства за извършени проверки в публичните източници на информация, каквито твърдения са наведени в хода на административно-наказателното производство.

Относно наличието на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН СРС е изложил мотиви, като според настоящия състав процесният случай не е с по-малка обществена опасност от подобните му. Самото нарушение е формално и за съставомерността му не е необходимо да са настъпили никакви вредни последици, поради което липсата на такива не може да се отчита като смекчаващо отговорността обстоятелство. Именно с оглед липсата на предходни нарушения на жалбоподателя от същия вид, му е наложено наказание в минимален размер, поради което не са налице предпоставките за ревизирането му.

С оглед на изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноски.

Ответникът по касация претендира юрисконсултско възнаграждение като с оглед изхода на делото касаторът следва да му заплати такова в размер на 130 лева на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1924 от 28.05.2025 г. на СРС, НО, 108 с-в по анд № 16550/2024 г. ОСЪЖДА „ФАКТОРИ“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение пред АССГ в размер на 130 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: